

samlingslokal eller att kommunen på grund av hög utdebitering icke kan anses ha möjlighet att lämna ytterligare stöd.

På grund av vad ovan anförts får vi härmed hemställa, att riksdagen måtte bifalla vårt förslag om ändring av bestämmelserna angående rekonstruktionsbidrag för samlingslokaler.

Stockholm den 25 januari 1961

E. Hjalmar Nilsson   **Erik Olsson**   **Torsten Bengtson**

Nr 438

Av fröken Nordström och fru Segerstedt-Wiberg, angående ändrade grunder för statsbidragen till barntandvården.

I motioner till 1957 års riksdag (I: 18, I: 61 och II: 64) påtalades folk-tandvårdens bekymmersamma läge. Motionärerna yrkade att i första hand tandvården för barn och ungdom successivt skulle utbyggas. Bl. a. med anledning härav tillkallades 1957 års folktandvårdssakkunniga. I direktiven för de sakkunniga framhölls också, att möjligheterna att utöka tandvården för ungdom i åldern 16—19 år syntes böra bli föremål för ingående under-sökning.

I sitt betänkande (SOU 1:1960) föreslog de sakkunniga — ehuru med tvekan — att barntandvården som hittills omfattat barn till och med 15 års ålder nu skulle utsträckas ett år och därmed även komma att omfatta 16-åringar. Ett motiv härför var bl. a. enhetsskolans fortgående utbyggnad och skolpliktens utsträckande till och med 16-årsåldern.

I årets statsverksproposition har inrikesministern, som i och för sig funnit starka skäl tala för den nämnda utökningen av barntandvården, dock ej ansett sig kunna tillstyrka förslaget. Inrikesministern hänvisar till att tandvården för nuvarande barngrupper på många håll inte är fullständigt utbyggd samt att behovet av tandläkare icke torde kunna tillgodoses ännu på lång tid.

Det är riktigt att i ett stort antal tandvårdsdistrikt barntandvården ej medhinnes till och med 15-årsåldern, väsentligen beroende på bristande tillgång på tandläkare. Det finnes dock åtskilliga distrikt i vilka barntand-vården helt medhinnes och där en utbyggnad av vården att avse även 16-åringar skulle vara möjlig. Folktandvården går framåt för varje år

även vad avser rekryteringen av tandläkare varigenom antalet av distrikt, där denna ordning kan genomföras, kan beräknas öka undan för undan. För att en dylik utbyggnad av tandvården verkligen skall komma till stånd bör den författningsmässiga grundvalen därför tillskapas. Sker detta, behöver man dock ej räkna med några väsentligt ökade statsbidragskostnader de närmaste åren. Den avsedda utbyggnaden kommer, som av det föregående framgår, att ske småningom.

Det kan förtjäna tilläggas, att klagomål ofta framförts över att ungdomstandvården ej har större omfattning än vad nu är fallet. Resultatet av skolstandvården går därigenom i stor utsträckning till spillo. Senast har detta framhållits i åtminstone ett yttrande över det nyligen framlagda tandläkarprognosbetänkandet. Den här åsyftade utbyggnaden av ungdomens tandvård skulle härvidlag innebära ett steg i rätt riktning.

Under återopandande av det anförda får vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring av kungörelsen ang. statsbidrag till folkstandvård att barntandvården kommer att omfatta barn till och med det kalenderår då de fyller 16 år.

Stockholm den 26 januari 1961

Margareta Nordström

Ingrid Segerstedt-Wiberg

Nr 439

Av herr **Pettersson, Harald, m. fl.**, om utredning i syfte att främja tillkomsten av bostadsmiljöer lämpliga från familje- och ungdomssynpunkt.

(Lika lydande med motion nr 493 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1961

Harald Pettersson

Thorsten Larsson

Sven E. Sundin